

table 27 1624

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 90.

plaat 1

Teddy Wilson a/h Orchestra: The man I love (George Gershwin)
A/3 - 3:23 - Tax M-8018

Pianist Teddy Wilson had april 1939 ontslag genomen bij Benny Goodman om zelf een groot orkest te formeren. ~~Maar~~ De volgende maand begon de band een engagement in The Famous Door aan 52nd Street in Manhattan, New York City, waar een jaar eerder de Count Basie Band het eerste grote orkest was dat er speelde. Diezelfde maand mei nam de Teddy Wilson Band zijn eerste plaat op, voor Brunswick, wat we hoorden was "The man I love" van George Gershwin, waarvoor Wilson zelf het arrangement schreef. Ben Webster was de solist op tenorsaxofoon, de trompettist: Harold 'Shorty' Baker. En zo zag de complete band eruit: Karl George (die begin '38 heel even bij Basie gespeeld had), en Harold Baker-trompetten, Jack Wiley-trombone, Pete Clark (Chick Webb, daarna Louis Armstrong)-alt en baritonsaxofoon, Rudy Powell, die bij Edgar Hayes vandaan kwam-altsaxofoon en klarinet, Ben Webster die Roy Eldridge verlaten had-tenorsaxofoon, Evenals George Irish, ~~van~~ van de Blanche Calloway Band. Teddy Wilson-piano, Al Casey-gitaar (van Fats Waller), Al Hall-bas, en J.C.Heard-drums. "The man I love" werd 26 juli 1939 door Brunswick in New York opgenomen, u hoort nu nog twee stukken uit de session op 18 januari 1940, toen Doc Cheatham als trompettist erbij gekomen was, en Floyd Brady op trombone, zodat de band nu 5 koper had. In de vorige aflevering het origineel van Joe Garland door de band van Edgar Hayes, dit is Teddy Wilson's orkest met Buster Harding's arrangement van "In the mood".

idem

Teddy Wilson a/h Orchestra: In the mood (Joe Garland)
B/5 - 2:45 - idem

"In the mood", compositie: Joe Garland en gestolen van Horace Henderson, hier in een arrangement van Buster Harding door Teddy Wilson and his Orchestra, Columbia, New York City, 18 januari 1940. Shorty Baker-trompet, Ben Webster-tenorsaxofoon. Die horen we weer, met Jack Wiley op trombone, in een compositie en arrangement van Ben Webster. "Seventy One".

idem

Teddy Wilson a/h Orchestra: 71 (Ben Webster)
B/laatste - 3:00 - idem

"Seventy One" van Ben Webster, typisch een compositie en arrangement van de tenorsaxofonist - hij schreef exact zoals hij fraseerde en intoneerde, maar dan voor alle instrumenten. Die Teddy Wilson Band moet duur geweest zijn, veel musici kwamen uit de betere bands en gingen naar de top zoals Shorty Baker, Ben Webster en J.C.Heard. Al na één jaar gaf Teddy Wilson het op: in april '40 ontbond hij zijn orkest. Earl Hines leidde al sinds eind '28 zeer succesvol een big band in het Grand Terrace Café, Chicago, in de jaren dertig begon hij steeds uitgebreider toernees te maken.

Deze opname van 10 augustus 1937 is van Vocalion in Chicago: "Rhythm Rhapsody".

plaat 2 Earl Hines a/h Orchestra: Rhythm Rhapsody (Willie Randall)
B/5 - 2:57 - Epic EE 22021

"Rhythm Rhapsody" van altsaxofonist Willie Randall met soli van Leon Washington-tenorsaxofoon, Leon Scott-trompet, en Ed Fant-trombone. De bezetting van de Earl Hines Band: Leon Scott, Ray Nance en George Dixon-trompetten, de laatste dubbelde -heel bijzonder- op altsaxofoon. Louis Taylor, Ed Fant en Ken Stuart-trombones, Leroy Harris en Willie Randall-altsaxofoons, Leon Washington en Ernest Williams-tenorsaxofoons. Earl Hines-piano, Hurley Ramey-gitaar, Quinn Wilson-bas, Oliver Coleman-drums.

Uit dezelfde session een stuk van Hines zelf: "Ridin' a riff".

Earl Hines a/h Orchestra: Ridin' a riff (Earl Hines)
B/6 - 2:57 - idem

Trompettist Ray Nance, George Dixon op altsaxofoon en Leon Washington-tenor in "Ridin' a riff" van Earl Hines. Chicago, 10 augustus 1937 voor Vocalion. 7 maart '38 was het orkest in New York City waar, ook nog voor Vocalion, werd opgenomen - met nogal wat veranderingen in de band. Freddie Webster en Pee Wee Jackson op trompet ipv. Scott, ~~and Dixon~~ maakt dus vier trompetten. Joe McLe~~wis~~ trombone ipv. Ed Fant, en gitarist Claude Roberts voor Hurley Ramey. Mogelijk maakte Pee Wee Jackson, die ook de trompetsolo speelt, het arrangement voor "Goodnight, sweet dreams, goodnight".

idem Earl Hines a/h Orchestra: Goodnight, sweet dreams, goodnight (Whitcup, Powell)
B/8 - 2:08 - idem

ma. 138. Liedje van de heren Whitcup en Powell in de swing-bewerking van trompettist Pee Wee Jackson: "Goodnight, sweet dreams, goodnight". George Dixon op altsaxofoon. Tien dagen later worden nog twee stukjes voor Vocalion opgenomen, dan blijft het plaathalve stil tot 12 juli 1939 als Hines de eerste opnamen maakt voor het Victor-label Blue Bird. En weer is het orkest drastisch veranderd. Trompetten: Walter Fuller, Milton Fletcher, Edward Sims en nog steeds George Dixon die als solist meestal altsaxofoon speelt. Trombones: Ed Burke, John Ewing en Joe McLewis. Saxofoons: Omer Simeon en Leroy Harris-alten, Budd Johnson en Bob Crowder-tenoren. Simeon, ~~and Johnson~~ ooit vermaard als een van Jelly Roll Morton's ^{Red} Hot Peppers, speelt ook baritonsaxofoon, Budd Johnson blaast niet alleen frenetiek tenorsaxofoon, hij blijkt de ster-arrangeur van Hines te zijn. In de ritmesectie: leider Earl Hines-piano. Claude Roberts-gitaar, als vanouds Quinn Wilson-bas, en nu Alvin Burroughs-drums. In New York City: "G.T. Stomp".

plaat 3 Earl Hines a/h Orchestra: G.T. Stomp (Hirsch, Marks)
1/2 - 2:38 - RCA PFM 2-80,3

"G.T. Stomp", -en G.T. staat ongetwijfeld ~~van~~ voor Grand Terrace, uit de eerste session voor Blue Bird van Earl Hines and his Orchestra, New York City, 12 juli 1939. Edward Simms speelde de trompetsolo. Een stuk van Skippy Williams uit dezelfde session: "Ridin' and jivin'"

idem

Earl Hines a/h Orchestra: Ridin' and jivin' (Skippy Williams)
1/3 - 2:37 - idem

Compositie en arrangement van Skippy Williams: "Ridin' and jivin'" - de Earl Hines Band voor Blue Bird in New York City, 12 juli 1939, soli door Walter Fuller-trompet, Ed Burke-trombone, George Dixon-altsaxofoon, en Omer Simeon-klarinet. Bij deze eerste Blue Bird-session werd niet alleen "G.T.Stomp" opgenomen, ook "G.T.Shuffle", Maar dan voluit genoemd. Compositie Earl Hines, arrangement Budd Johnson, die er de hoofdrol in speelt. "Grand Terrace Shuffle" slot van deel 90, NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

idem

Earl Hines a/h Orchestra: Grand Terrace Shuffle (Earl Hines)
1/4 - 2:36 - idem

0 0 0 0 0